

Biuletyn Informacyjny

Stowarzyszenia Przyjaciół Misji Franciszkańskich

Nr 16/2021

Wersja elektroniczna - rozszerzona

Drodzy Przyjaciele Misji i Misjonarzy

W Orędziu na Światowy dzień Misyjny w 2021 roku papież Franciszek napisał, że „w czasie pandemii, w obliczu pokusy ukrywania i usprawiedliwiania obojętności i bezczynności w imię koniecznego dla bezpieczeństwa dystansu społecznego, pilnie potrzebna jest misja współczucia, która może sprawić, że dystans społeczny stanie się przestrzenią spotkania, troski i wsparcia”.

Dobiega końca trudny rok naznaczony ograniczeniami związanymi z pandemią. Nasze Stowarzyszenie również odczuło, jak trudno w takich warunkach pomagać Misjonarzom w głoszeniu Ewangelii i wraz ludźmi dobrej woli uczestniczyć w realizacji projektów misyjnych.

W imieniu Zarządu Stowarzyszenia i w imieniu Misjonarzy chciałbym wszystkim Wam podziękować za Wasze otwarte serca na potrzeby drugiego człowieka, od którego nieraz dzielą nas tysiące kilometrów. Dziękuję za Waszą świadomość tej misji Kościoła, za życzliwość i Wasze zaufanie.

W tym roku z tytułu odpisu 1% podatku za 2020 r. zebraliśmy 17.679,15 zł. Dzięki tym środkom oraz otrzymanym darowiznom mogliśmy zrealizować kolejne projekty misyjne:

Projekt 2019/75 – utrzymanie i remont środków transportu na misji w Malawi,

Projekt 2020/76 - pomoc dla poszkodowanych w wyniku Covid 19. Togo

Projekt 2020/78 – Zakup motocykla dla kolejnego katechisty

Projekt 2021/81 – Pomoc dla Kuchni Charytatywnej. Ukraina

Wszystko to było możliwe dzięki Waszej pomocy - zarówno duchowej jak i materialnej.

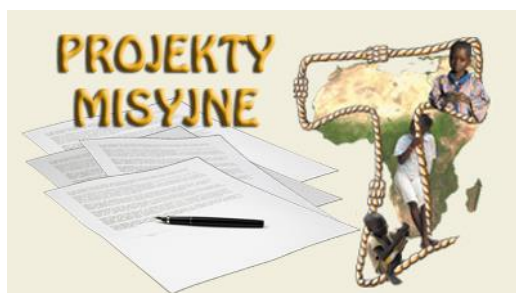
Wdzięczny za Waszą współpracę misyjną, życzę każdemu z Was by Boża Dziecina błogosławiła Waszym Rodzinom. Niech hojnie obdarza Was potrzebnymi łaskami, zdrowiem, pokojem i radością.

Życzę Wszystkim, by Nowy 2022 Rok był powrotem do normalności, do wyjścia z izolacji i spotkań z drugim człowiekiem.

Niech Pan Was błogosławi i strzeże.

Karol Gawlik Przewodniczący Zarządu

PROJEKTY MISYJNE NA LATA 2021/2022

Trwa nabór i weryfikacja wniosków na lata 2021/2022.

Wzorem lat ubiegłych chcemy naszą pomocą finansową wesprzeć projekty:

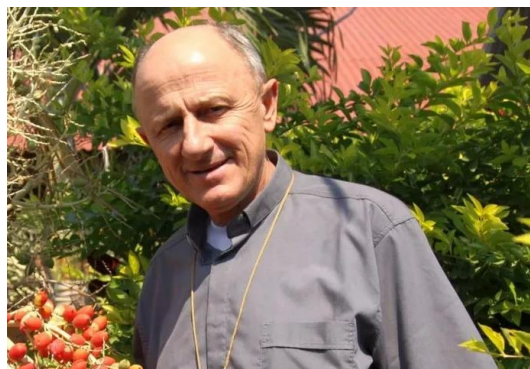
1. edukacyjne – dla szkół w Malawi, Togo i w Tarnopolu w Ukrainie;
2. wspomagać działalność kuchni charytatywnej w Ukrainie;
3. pomagać ludziom poszkodowanym przez pandemię;
4. wpierać działalność misjonarzy na rzecz rozwoju lokalnych wspólnot.

Szczegóły projektów dostępne są na naszej stronie internetowej www.pomagam-misjom.pl

Misjonarze listy piszą....

Nowe drogi Pana

Drogie Siostry i Bracia

Św. Cyryl Jerozolimski w katechezie na pierwszą niedzielę Adwentu mówi o dwóch przyjściach, dwóch sposobach obecności Pana: „Za pierwszym przyjściem został owinięty w pieluszki i złożony w żłobie; za drugim oblecze się światłem jak szatą. Przyszedł i przecierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, ale przyjdzie raz jeszcze, pełen chwały, otoczony zastępami aniołów.”

Będąc z wizytą duszpasterską w parafii El Puente, obserwując wieniec adwentowy z zapaloną pierwszą świecą, zwróciłem uwagę na tabernakulum, które jest w tyle za koroną adwentową.

Tabernakulum na tle adwentowego wieńca jest synonimem rzeczywistej, lecz ukrytej obecności Pana w naszym życiu i w życiu całej ludzkości. Chrystus w Ewangelii Mateusza nazywa szczęśliwymi tych wszystkich, którzy odkrywają Jego obecność w ubogich, cierpliwych, łaknących i spragnionych sprawiedliwości; jest On w tych, którzy potrafią współczuć bliźnim i mają czyste serce; Jest z tymi, którzy pracują na rzecz pokoju i cierpią prześladowania i oszczerstwa z Jego powodu (por. Mt 5,1-12).

To Chrystus Pan, który przez Chrzest Święty zamieszkał w nas jak w żywym tabernakulum, zachęca nas dzisiaj ustawicznie abyśmy w Jego Imieniu pomagali naszym bliźnim. W tym znaczeniu dziękuję Wam, Drodzy Dobrodzieje, za Wasze świadectwo modlitewne, ale i też pomoc materialną na dzieło misyjne w Wikariacie. Jest wiele inicjatyw, w które się angażujemy, ale wspomnę chociaż o niektórych: Ze swoich darów wspieracie internat dla dziewcząt w wieku od 12 do 16 lat, które w Puerto Rico prowadzą Siostry Sercanki, a w Willa Paraiso, Siostry Służebniczki. Tą opieką zapewniają im dobre warunki do nauki, jak również pomoc w tym czasie wzrastania cielesnego i duchowego. Wspieramy też z ofiar kolędników misyjnych kuchnię charytatywną przy szkole O. Grzegorza Rudolla w Nukleo 14.

Dostrzegamy też Jego obecność w wydarzeniu społeczno-politycznym Boliwii w Odezwie Konferencji Episkopatu Boliwii, wzywając zwaśnione grupy społeczne, aby każdy mógł cieszyć się życiem godnym dzieci Bożych w zjednoczonym, braterskim, sprawiedliwym i solidarnym społeczeństwie (por. CEB, 16.11.2021).

Jest obecny pośród kolejnych fal pandemii, cierpi z chorymi i pomaga im poprzez personel medyczny (por. Mt 25, 35-37). W tym kontekście chciałbym zacytować słowa z listu O. Victora Codiny, S.J, wieloletniego profesora na Uniwersytecie Katolickim w Cochabambie, jaki niedawno napisał z Hiszpanii, po przebytej chorobie koronawirusa: „Ci z nas, którzy podczas pandemii Covid doświadczyli, że bez tlenu dusimy się, mogą doświadczyć tego samego w wymiarze ludzkim i duchowym: bez Ducha nie możemy żyć, dusimy się, brakuje nam oddechu, brakuje nam nadziei, brakuje radości, odebrana nam jest przyszłość. To Duch jest źródłem życia, jest Panem i dawcą, jest nowością, pozwala nam przekraczać znane nam granice, zaskakuje nas i nigdy nas nie porzuca.

Duch ten prowadzi nas do Jezusa i porusza od wewnątrz, abyśmy swoim uczynili styl życia Jezusa, oparty na miłości, przebaczeniu, poświęceniu, szacunku, oddaniu się na służbę ubogim, zepchniętym na margines i wykluczonym, dzieciom i chorym, kobietom i cudzoziemcom. Pozwala nam ufać Ojcu, inspiruje nas błogosławieństwami, daje nadzieję na zmartwychwstanie i możliwość uczestniczenia w nowym życiu”.

Pan Jezus mówi też dziś do nas poprzez Zgromadzenie Kościoła Ameryki Łacińskiej i Karaibów.

28 listopada w Meksyku zakończyło się Zgromadzenie Kościoła Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Kardynał Marc Quillet, prefekt Kongregacji ds. Biskupów, w końcowej homilii powiedział: „Zakończyliśmy tutaj, w Sanktuarium Naszej Pani z Guadalupe, piękny etap naszej synodalnej pielgrzymki. Zgromadzenie Kościoła Ameryki Łacińskiej i Karaibów jest proroczym znakiem, poprzez który Bóg przemawia do mężczyzn i kobiet wzywając ich do wzrastania jako uczniowie i misjonarze samego Chrystusa”.

Daje też o sobie znać w życiu naszego Kościoła lokalnego, a konkretnie w Duszpasterskiej Radzie Wikariatu, która zgromadziła się w sobotę 27 listopada, w Centrum Duszpasterskim w San Ramón. Na tym spotkaniu dzieliliśmy się osiągnięciami, trudnościami w przeciągu siedemdziesiąt lat istnienia Wikariatu. W tym roku bowiem, w miesiącu grudniu, obchodzimy 70 rocznicę od powstania Wikariatu (1951-2021). Pytaliśmy się też nawzajem, czego oczekuje dzisiaj Pan Bóg, od wspólnoty kapłańskiej, od osób życia konsekrowanego, ale też od ludzi świeckich, złączonych ze wspólnotą Kościoła przez Chrzest Święty

i umocnieni w nim przez inne sakramenty, a szczególnie Bierzmowanie, Eucharystię i sakrament Pojednania. Uświadomiliśmy sobie jeszcze raz z nowych, stojących przed nami wezwań, a szczególnie te, aby nasz lokalny Kościół coraz pełniej ukazywał miłosierne oblicze Pana, wzrastał jako Kościół misyjny, który wychodzi na peryferie ludzkie i służy dziełu pojednania z Bogiem i między ludźmi.

Drodzy Bracia i Siostry

W pierwszą niedzielę Adwentu wyjechałem z San Ramón, aby sprawować Eucharystię w wiosce Coronación, która znajduje się przy drodze prowadzącej do Guarayos. Z przyzwyczajenia wyruszyłem w kierunku San Javier. Musiałem zawrócić i na nowo obrać właściwy kierunek. Dlaczego o tym wspominam? Adwent to czas powrotu na właściwą drogę, na tą, która prowadzi do Pana. On przemawia do nas poprzez Pismo Święte, ale także – jak wspomniałem powyżej – poprzez wydarzenia życia religijnego i społecznego. Życzę Wam wszystkim, aby wsłuchiwanie się w Jego Słowo pomogło nam kroczyć DROGĄ PANA, angażując się w misję Kościoła, i abyśmy potrafili zejść z dróg, które nie prowadzą do komunii z Bogiem i Jego Ludem. Za wstawiennictwem Świętej Rodziny życzę Wam błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia przeżywanych w Waszych domach i parafiach, i radosnego świadectwa o Jego obecności w Nowym Roku 2022.

Z braterskim pozdrowieniem: + Antoni Bonifacy Reimann OFM

Adwent – Boże Narodzenie 2021, Concepción, Boliwia

DOWA, MALAWI grudzień 2021 r.

Drodzy Przyjaciele Misji!

Witam Was wszystkich z Dowa w Malawi. Po powrocie z urlopu, w środę 22-go września, nie było wiele czasu na powolne wejście w tutejszą rzeczywistość, ponieważ od razu trzeba było zabrać się do pracy. Już następnego dnia pisałem program pracy na miesiąc październik. Robimy to normalnie razem z katechistami, ale tym razem nie było na to czasu, bo program musiał być dostarczony do stacji misyjnych przed niedzielą. Katechiści nie mieli z tym problemu, gdyż przez wszystkie niedziele września i października odwiedzali poszczególne stacje, gdzie przeprowadzali wybory nowych liderów. Mieli już zatem swój program. Przed niedzielą program pracy dotarł prawie do wszystkich stacji. Nasi parafianie wiedzieli, że w niedzielę 3-go października będziemy obchodzili w całej parafii uroczystość św. Franciszka z Asyżu. Nie była to niespodzianka, ponieważ robimy to każdego roku, ale ważne było to, żeby parafianie wiedzieli, gdzie będą odprawiane w tym dniu Msze św. Świętowaliśmy w tym roku w sześciu stacjach misyjnych. Kolekta z tej niedzieli była przeznaczona na pomoc w wychowaniu i wykształceniu kleryków franciszkańskich w naszej prowincji św. Franciszka w Afryce. Mamy ich w tej chwili 65. Kolekta nie była imponująca, ale mogliśmy wysłać do naszego Prowincjała w Nairobi 145 USD.

W czerwcu tego roku, przed wyjazdem na urlop do Polski, rozpoczęliśmy budowę nowego kościoła w stacji misyjnej Chigudu. Budowa była kontynuowana nawet podczas mojej nieobecności, a nadzorował ją pan Banda, dyrektor szkoły podstawowej w stacji Mtenthera. Pomógł mi już wcześniej, gdy budowaliśmy inne obiekty, dlatego mam do niego zaufanie. Po powrocie z Polski pojechałem do stacji Chigudu, żeby zobaczyć, co zostało zrobione. Byłem mile zaskoczony tym, co zobaczyłem. To prawda, że jest jeszcze wiele do zrobienia, ale mamy nadzieję, iż przed nadejściem pory deszczowej, kościół będzie pod dachem. Byłem tam także w połowie listopada i nadal jest możliwe, że zdążymy przed nadejściem deszczu. Pod koniec listopada deszcz padał przez dwa dni i wydawało się, że jest to początek pory deszczowej, ale teraz znowu jest słoneczna pogoda. Dobrze, że większość materiałów kupiliśmy przed rozpoczęciem budowy, ponieważ teraz prawie wszystkie materiały budowlane, a zwłaszcza cement, blacha falista i deski, są o wiele droższe. Ten budujący się kościół w stacji Chigudu będzie mógł pomieścić, bez przesady, tysiąc, albo i więcej osób. Pieniądze na budowę tego kościoła otrzymałem z USA, ale parafianie ze stacji Chigudu też mają swój wkład: cegły, piasek, żwir, woda i dbanie o zarobki murarzy.

W niektórych państwach, na terenie naszej prowincji zakonnej, nadal obowiązują restrykcje w podróżowaniu i przekraczaniu granic. Już drugi rok zebrania zarządu naszej prowincji odbywają się wirtualnie. Na początku października odbyło się jedno z takich zebrań. Radzimy sobie jak możemy, chociaż czasem jest to utrudnione, ponieważ połączenia internetowe nie wszędzie są dobre. Prowincjał też ma

utrudnione zadanie, bo nie może odwiedzać swoich współbraci tak, jakby tego chciał. W Malawi jest w tej chwili bardzo spokojnie, jeśli chodzi o Covid-19. Być może dlatego, że przez prawie cały listopad mieliśmy wysokie temperatury, 30-35°C. Teraz jest podobnie.

W miesiącu październiku odprawialiśmy codziennie o 16:30 nabożeństwa różańcowe w kościele parafialnym. Nie cieszą się one jednak taką popularnością jak Droga Krzyżowa w Wielkim Poście. Na nabożeństwie różańcowym jest zwykle tylko kilka osób, a na Drodze Krzyżowej kilkadziesiąt. Byłem zatem mile zaskoczony, gdy 1 października było w kościele ponad 20 osób. Niestety, ten entuzjazm nie trwał przez cały miesiąc. Trzy albo cztery kobiety przychodziły codziennie, a wśród nich była także pani komendant posterunku policji tutaj, w Dowa. Szkoda, że w ubiegłym tygodniu została przeniesiona na inną placówkę, ponad 100 km od Dowa. Tak jest tutaj w Dowa, gdzie znajduje się siedziba władz wojewódzkich: witamy jednych, żegnamy innych.

Kilka tygodni po powrocie z urlopu, odebrałem w kurii biskupiej mój paszport z pieczętą z urzędu imigracyjnego, że mogę pracować legalnie w Malawi kolejne dwa lata. Ta pieczęć kosztuje „tylko” 600 USD. Czy będzie mnie stać na następną? Albo czy będę miał ochotę na następną? Pan Bóg to wie i dlatego zostawiam to w Jego rękach.

Niedziela Misyjna, 24 października, była też obchodzona tutaj w Malawi, w kraju misyjnym. W naszej parafii staraliśmy się uświadomić naszym parafianom, nie po raz pierwszy zresztą, że pomoc, którą otrzymujemy na różne projekty pochodzi od ludzi, którzy wspierają działalność misyjną Kościoła i jest to też nasz obowiązek, aby wspierać innych. Specjalna kolektka z tej okazji została przekazana w całości do kurii biskupiej. Było to 145 USD. Niewiele, ale więcej, niż w poprzednich latach.

Przed pandemią Covid-19 uroczystość Pierwszej Komunii Św. była odprawiana zawsze w dwóch albo trzech wielkich stacjach misyjnych, do których przychodziły także dzieci z pobliskich mniejszych stacji. Ta uroczystość była poprzedzona tygodniowym przygotowaniem, podczas którego dzieci przystępowały także do pierwszej spowiedzi. Z powodu Covid-19 musieliśmy to zmienić. W ubiegłym roku nie było uroczystości Pierwszej Komunii Św., a w tym roku ma ona miejsce w poszczególnych stacjach, ale nie we wszystkich. W większości stacji katecheti i katechetki rozpoczęli naukę religii jak tylko zostało ogłoszone, że możemy to robić, a było to w miesiącu maju. Są też jednak takie stacje, gdzie dzieci nie rozpoczęły jeszcze nauki religii. Nie można winić za to tylko katechetów, bo rodzice też nie wykazują zainteresowania rozwojem życia religijnego swoich dzieci. Miła niespodzianka spotkała mnie w małej stacji misyjnej Chatambalala. Tam do pierwszej spowiedzi i Komunii św. przystąpiło dziesięć dziewczynek i dwóch chłopców. Wszyscy byli bardzo dobrze przygotowani do przyjęcia tych sakramentów. Zasługa w tym pani katechetki, która nie szczędzi trudu, żeby dzieci w tej stacji były blisko Boga i Kościoła. Nie zawsze znajduje zrozumienie u liderów tej stacji i u rodziców, ale nie upada na duchu.

W tym samym dniu byłem w innej stacji, gdzie usłyszałem podczas ogłoszeń, że w poprzednią niedzielę ludzie wrzucili do koszyczka tylko 800 Kwacha, tzn. 80 centów. Narzekałem na ten fakt, gdyż kilka dni wcześniej podróżowało paliwo: z 899 Kwacha na 1120 Kwacha. Za te 800 Kwacha nie można byłoby kupić jednego litra oleju napędowego nawet po starej cenie. Trudno się jednak ludziom dziwić, chociaż moi współbracia uważają że nie ma się co litować, ponieważ w innych sytuacjach ludzie mają pieniądze, a o Kościele myślą na końcu. Jest w tym trochę racji, bo jak np. podobają im się tradycyjne tańce, to są w stanie dać tancerzowi cały tysiąc Kwacha, a do koszyczka nie wrzucą nawet 50. Ja to jednak widzę inaczej, niż moi współbracia, ale to dlatego, że pochodzę z innej kultury. Jestem czasem oskarżany o to, że zepsułem ludzi przez to, że nie byłem dla nich wymagający. Wspomniałem wyżej o tym, że podróżowały materiały budowlane, ale dla większości naszych parafian i w ogóle dla mieszkańców Malawi o wiele ważniejsze jest to, że podróżowała żywność i to bardzo.

Pod koniec października odprawiliśmy tygodniowe rekolekcje dla naszych parafian, którzy z różnych powodów, zwłaszcza żyjąc razem bez ślubu kościelnego, przestali przyjmować sakramenty. Robimy to dwa razy w roku. W tych październikowych rekolekcjach brały udział 42 osoby. W ostatnim dniu odprawiliśmy uroczystą Mszę św. (dzień wcześniej wszyscy przystąpili do spowiedzi), podczas której 17 par zawarło ślub kościelny, a wszyscy uczestnicy rekolekcji mogli znowu przyjąć Komunię św. My też skorzystaliśmy na tym, gdyż zgodnie ze zwyczajem, każda para musiała przynieść koguta albo kurę, albo pieniądze, gdy nie mogła dostarczyć ani koguta, ani kury. Na naszym małym podwórku zaroilo się od kur i kogutów. Było ich razem 12. Następnego dnia, w niedzielę, po Pierwszej Komunii św. i ślubie w jednej ze stacji na terenie obozu dla uchodźców doszły jeszcze cztery koguty. Koguty musiały być rozdzielone i przywiązane w różnych miejscach, ponieważ dochodziło do poważnych pojedynków.

Jeden z naszych trzech katechistów, który był naszym sąsiadem i mieszkał w domu należącym do parafii, poprosił o zwolnienie i przeniósł się do jednej z parafii w Stolicy Malawi, Lilongwe. Zrobił to podczas mojej nieobecności. Byłem zaskoczony tą jego decyzją i prosiłem go, żeby zaczekał do mojego powrotu,

ale jemu się spieszyło. Mamy teraz tylko dwóch katechistów, co nie jest wystarczające przy 25 stacjach misyjnych. Będziemy musieli poszukać kogoś na jego miejsce, a to trochę potrwa, bo nie każdy kwalifikuje się do tej służby. W międzyczasie postanowiliśmy odnowić dom, w którym mieszkał były katechista. Pomalowaliśmy pokoje w tym domu, a także wszystkie okna i drzwi. Wykopaliliśmy pięciometrowy dół na nową ubikację na zewnątrz i zbudowaliśmy odpowiedni budynek nad tym dołem. Wokół domu postawiliśmy też płot, zrobiony z trawy, która nazywa się tutaj tsekera, a w języku angielskim – Elephant Grass. Dom jest jak nowy i czeka teraz na nowych lokatorów.

Z pieniędzy zebranych w mojej rodzinnej parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Otmęcie i w innych parafiach, które odwiedziłem, kupiliśmy deski, blachę falistą, gwoździe i środki chemiczne przeciw termitom dla kościoła w stacji misyjnej St. Louis. Parafianie z tej stacji sami zbudowali ściany tego kościoła, a teraz mają też już i dach, dzięki ludziom dobrej woli. Dziękuję bardzo wszystkim, którzy ofiarowali pieniądze na ten cel. Będą o Was pamiętać za każdym razem, gdy będą się modlić w swoim kościele, bo nie muszą się już teraz obawiać ani słońca, ani deszczu.

W piątek, 22 października, świętowaliśmy odpust w stacji misyjnej Sasani. W tej stacji parafianie obrali sobie za Patrona św. Jana Pawła II. Nie było nas dużo w kościele, bo w sąsiedniej wiosce był pogrzeb, a dzieci były w szkole. Odprawiliśmy jednak uroczystą Mszę św., która trwała prawie 2 godziny. Miałem ubrany ornat z wizerunkiem św. Jana Pawła II, który kilka lat temu podarował mi śp. O. Tadeusz Słotwiński, a na ołtarzu stał relikwiarz z relikwiami Świętego Papieża, także dar od O. Tadeusza. Było to dla ludzi wielkie przeżycie, gdy po Mszy św. podchodzili do ołtarza i dotykali tego relikwiarza. Oczywiście, wcześniej im wytłumaczyłem co to jest.

Na początku listopada mój wikary, O. Symeon pojechał do domu, żeby odwiedzić swoich krewnych, a zwłaszcza chorą na raka kuzynkę. Nie dotarł do celu swojej podróży, gdyż autobus, którym podróżował, miał wypadek: wyleciał z drogi i koziołkował. Symeon nie był poważnie ranny, tylko trochę potłuczony. Spędził jednak jeden dzień w szpitalu na obserwacji. Nikt nie zginał w tym wypadku, co można uznać za cud. W międzyczasie, jego chora na raka kuzynka zmarła. Symeon był na jej pogrzebie, a potem wrócił do Dowa.

Tradycyjnie, w drugi wtorek listopada, byliśmy wszyscy w parafii Likuni w Lilongwe, gdzie razem z administratorem naszej Archidiecezji i innymi kapłanami odprawiliśmy Msze św. za zmarłych biskupów, kapłanów, braci i siostry zakonne, spoczywające na cmentarzu diecezjalnym. Byliśmy też na tym cmentarzu i złożyliśmy wieńce na wszystkich grobach, a my, Franciszkanie, zwłaszcza na grobie naszego współbrata, Paula Chembe, który zmarł osiem lat temu. Był proboszczem tutaj w Dowa.

Po prawie dwóch latach przerwy z powodu pandemii Covid-19, zaprosiliśmy do parafii katechumenów z wszystkich stacji w naszej parafii. Przyszli w wielkiej liczbie, co było dla nas miłą niespodzianką. Przez wiele miesięcy nie było dla nich nauki religii, gdyż takie było zarządzenie Episkopatu Malawi. Chcą się uczyć, chcą być ochrzczeni i chcą należeć do Kościoła katolickiego.

W naszej Archidiecezji Lilongwe powitaliśmy nowego Arcybiskupa. 11 miesięcy po śmierci poprzedniego Arcybiskupa, Ojciec Święty Franciszek mianował na ten urząd J.E. Ks. Biskupa Georga Tambala, Biskupa Diecezji Zomba. Arcybiskup Tambala jest z Zakonu Karmelitów Bosych. Uroczyste objęcie urzędu odbyło się 27 listopada. Początek uroczystości był w Katedrze w Lilongwe, gdzie Nuncjusz Apostolski przekazał insygnia władzy nowemu Arcybiskupowi. Została też przeczytana Bulla Papieża Franciszka, mianująca Biskupa Georga Tambala Arcybiskupem Lilongwe. Odbywało się to przy udziale prezydenta i wiceprezydenta Malawi, całego Episkopatu Malawi i przedstawicieli wszystkich stanów. Ja też byłem w Katedrze jako przedstawiciel Franciszkanów w Malawi.

Druga część tej uroczystości – Msza św., miała miejsce na pobliskim stadionie piłkarskim. Uroczysta Msza św. została odprawiona przez nowego Arcybiskupa w koncelebrze z biskupami i licznymi kapłanami z różnych diecezji w Lilongwe. Ja też byłem wśród nich. Ludzi było dość dużo, ale nie tak dużo, jak rok temu podczas pogrzebu Arcybiskupa Tarsycjusza Ziyaye. Wszystko było bardzo dobrze przygotowane i przebiegało sprawnie, a jednak byliśmy tam od 10:30 do 14:15. To nic, bo była to piękna, kolorowa i podniosła uroczystość. Warto było na niej być. Dodam jeszcze, że wyjechałem z domu o 6:30, a wróciłem – o 16-tej. Nie zostałem na obiedzie, bo musiałem przygotować jeszcze kilka rzeczy na niedzielę.

Teraz przygotowujemy się w parafii na uroczystość Bierzmowania, która odbędzie się w czwartą Niedzielę Adwentu, 19-go grudnia. Mieliśmy nadzieję, że przybędzie do nas nowy Arcybiskup, ale niestety ma inne plany na ten dzień. Przyjmiemy jednak z należytą czcią Wikariusza Generalnego, z którym ustaliliśmy wcześniej tę datę. Rok szkolny zakończył się w Malawi 19-go listopada. Jest to więc dobry czas na taką uroczystość, bo młodzież, przygotowująca się do przyjęcia Sakramentu Bierzmowania, ma wakacje. Jest więc dość czasu na to, żeby się dobrze przygotować.

Kończąc pisanie tego listu, pragnę Wam podziękować za to wszystko, czym podzieliliście się ze mną podczas mojego urlopu. W tym czasie pandemii nie spodziewałem się tak wielkiej życzliwości i hojności. Być może jestem człowiekiem małej wiary. Dziękuję Wam za wszelkie dobro. Dziękuję za wszystkie dary materialne i duchowe, za modlitwy, za ofiarowane cierpienia w intencji misji i za Wasze wielkie, kochające serca. Pan Bóg niech Wam błogosławi i darzy Was swoimi łaskami. Na ten czas Adwentu życzę Wam radosnego, pełnego nadziei, chrześcijańskiego oczekiwania na przyjście naszego Zbawiciela, który niech Was napełni pokojem i dobrem w okresie Świąt Bożego Narodzenia i w całym roku 2022. Miłością, którą obdarzył nas Pan Bóg, przychodząc na ten świat jako jeden z nas, dzielimy się dalej z innymi.

Szczęść Boże.

O. Sebastian Unsner OFM

Listy O. Roberta Jurzysty OFM, misjonarza pracującego w Togo:

Szczęść Boże

Jak co roku mamy dni duszpasterskie od 11 do 14 października. Tematem przewodnim tego roku jest: „Wdzięczność w życiu chrześcijanina”. Tym razem trochę późno. Covid-19 uniemożliwił nam normalne rozpoczęcie pracy. Nasze kościoły były zamknięte przez jeden miesiąc – od 10 września do 10 października. Od niedzieli 10 października Nasze Kościoły i miejsca kultu zostały otwarte. Teraz powoli rozpoczynamy naszą pracę duszpasterską.

Dziękuję wam z całego serca za Wasze wsparcie finansowe i za Waszą modlitwę, w intencji naszej i misji prosząc dalej byście nie zapominali o Nas i o misji, jaka została nam powierzona.

Pozdrawiam Was wszystkich i za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny życzę Bożego błogosławieństwa.

Togo, 29-11-2021

Drodzy Przyjaciele misji.

Rok temu biskup przyjechał specjalnie, aby modlić się za śp. mamusię Stefanię. Dziś też przyjechał i razem z biskupem i całą parafią modliliśmy się za mojego śp. tatusia Stefana.

Wszystkim, którzy w tak bolesnej dla mnie chwili po odejściu mojego Tatusia Stefana, dzielili ze mną smutek i żal, okazali wiele serca i życzliwości, serdeczne dziękuję. Serdeczne "Bóg zapłać"

Togo, 22-12-2021

Drodzy Przyjaciele misji.

Żłóbek Betlejemski, Dziecię Jezus, Maryja i Józef! Oto prawdziwy DOWÓD MIŁOŚCI, jaką Bóg umiłował każdego z nas! DAŁ Syna swego Jednorodzonego, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Chrystus przyszedł do nas, stał się jednym z nas, wszedł w naszą ludzką społeczność, aby ta stała się jedną rodziną, więcej – Jego rodziną, w której zapanują jedność, bliskość, przyjaźń i miłość. Przychodząc do nas, przyniósł nam radość dzieci Bożych i pokój. Usuńmy zatem wszystko to, co nas dzieli. Poczujmy się jedną rodziną, braćmi i siostrami, nie wykluczając nikogo.

Życzę wiele radości i pokoju, które popłyną z przyjęcia przychodzącego do nas Zbawiciela świata, przychodzącego w drugim człowieku.

Na zbliżające się święta przeżywania tajemnicy, kiedy to Słowo Odwieczne stało się ciałem i zamieszkało między

nami, wraz z moimi wiernymi, przesyłam jak najgorętsze życzenia świąteczne. Wszystkim Przyjaciółom Misji, waszym rodzinom, krewnym, znajomym, wszystkim ludziom dobrej woli życzymy obfitości Łask Bożych, radości bycia dzieckiem Boga na co dzień.

Radosnych świąt Bożego Narodzenia oraz obfitującego w dobro i pomyślność Nowego Roku 2022.
Pokój i Dobro!

O. Robert Jurzysta OFM

Aktualności

Drodzy Przyjaciele Misji franciszkańskich.

W 1979 roku jako pierwsi misjonarze z Prowincji św. Jadwigi do Boliwii wyjechali O. Grzegorz Rudol (pochodzący z Góry Świętej Anny) i O. Zygmunt Skrzydło. W 1983 roku dołączyli do nich ojcowie Antoni Bonifacy Reimann i Feliks Skrzydło oraz brat Feliks Skrzypacz.

Trzy lata później dnia 25 lutego 1986 O. Grzegorz Lucjan Rudol umarł tragicznie w Boliwii w Sucre. Jako proboszcz parafii udał się w towarzystwie miejscowego pomocnika i murarza do miejsca, gdzie zagnieździły się pszczoły. Planowano zamurować dziury, którymi wychodziły agresywne południowo amerykańskie pszczoły. Niestety murarz został zaatakowany przez nie a O. Grzegorz, mimo, że wiedział o swojej alergii i niebezpieczeństwie ukąszenia, ratując życie murarza sam został śmiertelnie pokąszony przez pszczoły. Umarł mając 39 lat.

Mimo upływu lat pamięć o Ojcu Grzegorzu jest żywa nie tylko w naszej parafii ale również w Boliwii. Dlatego staraniem rodziny, Franciszkanów oraz mieszkańców mamy na Górze Św. Anny ulicę Ojca Grzegorza.

22 października br. w bazylice św. Anny biskup boliwijski O. Antoni Bonifacy odprawił Msze św. za + O. Grzegorza w obecności rodziny i przyjaciół. W koncelebrze uczestniczyli: O. Jonasz Pyka, gwardian i kustosz sanktuarium św. Anny; O. Zachariasz Kowalski, proboszcz parafii i O. Błażej Kurowski, animator misji prowincji św. Jadwigi. O. Biskup wygłosił również okolicznościowe kazanie w bazylice św. Anny. Po Mszy św. uczestnicy udali się na ulicę O. Grzegorza Rudola, gdzie biskup poświęcił pamiątkowy obelisk.

O. Bp Antoni wspominając swoje początki pracy w Boliwii powiedział, że właśnie Ojcom Grzegorzowi

i Zygmunutowi zawdzięcza pragnienie wyjazdu na misję w Boliwii.

INTENCJE PAPIESKIEJ ŚWIATOWEJ SIECI MODLITWY NA ROK 2022

Ojciec Święty Franciszek wyznaczył następujące intencje na poszczególne miesiące 2022 roku:

2022 styczeń O wychowanie do braterstwa.

Módlmy się, aby wszystkie osoby, które doświadczają dyskryminacji i prześladowań na tle religijnym, znalazły w społeczeństwach, w których żyją, uznanie własnych praw i godności, która rodzi się z bycia braćmi.

2022 luty Za zakonnice i inne kobiety konsekrowane.

Módlmy się w intencji zakonnic i innych kobiet konsekrowanych - dziękując im za ich misję i odwagę - aby nadal odkrywały nowe odpowiedzi w obliczu wyzwań naszych czasów.

2022 marzec O chrześcijańską odpowiedź na wyzwania bioetyczne.

Módlmy się, abyśmy my, chrześcijanie, w obliczu nowych wyzwań bioetycznych wspierali zawsze ochronę życia modlitwą i działaniami społecznymi.

2022 kwiecień Za pracowników służby zdrowia.

Módlmy się, aby zaangażowanie pracowników służby zdrowia w opiekę nad osobami chorymi i starszymi, szczególnie w krajach najuboższych, było wspierane przez rządy i lokalne wspólnoty.

2022 maj O wiarę dla młodych.

Módlmy się, aby ludzie młodzi, powołani do pełni życia, odkryli w Maryi wzór słuchania, głębie rozeznawania, odwagę wiary oraz poświęcenie się służbie.

2022 czerwiec Za rodziny.

Módlmy się w intencji rodzin chrześcijańskich na całym świecie, aby dzięki konkretnym gestom przeżywały bezinteresowność miłości oraz świętość w codziennym życiu.

2022 lipiec Za osoby starsze.

Módlmy się, abyśmy w konfliktowych sytuacjach społecznych, gospodarczych i politycznych byli odważnymi i pełnymi pasji twórcami dialogu i przyjaźni.

2022 sierpień Za małych i średnich przedsiębiorców.

Módlmy się, aby mali i średni przedsiębiorcy, poważnie dotknięci kryzysem gospodarczym i społecznym, znaleźli środki niezbędne do kontynuowania swojej działalności w służbie społeczności, w których żyją.

2022 wrzesień O zniesienie kary śmierci.

Módlmy się, aby kara śmierci, która godzi w nienaruszalność i godność osoby, została zniesiona w ustawodawstwie wszystkich państw świata.

2022 październik O Kościół otwarty na wszystkich.

Módlmy się, aby Kościół, wierny Ewangelii i odważny w jej głoszeniu, był miejscem solidarności, braterstwa i otwartości, doświadczając coraz bardziej synodalności.

2022 listopad Za dzieci, które cierpią.

Módlmy się, aby dzieci, które cierpią - te, które żyją na ulicy, ofiary wojen, sieroty - miały dostęp do edukacji i mogły na nowo zaznać uczucia ze strony rodziny.

2022 grudzień Za organizacje wolontariatu.

Módlmy się, aby organizacje wolontariatu i zajmujące się promocją człowieka znalazły osoby pragnące angażować się na rzecz dobra wspólnego oraz aby szukały wciąż nowych dróg współpracy na poziomie międzynarodowym..

Drodzy Przyjaciele Misji Franciszkańskich.

Biuletyn Informacyjny powstał po to, by każdy z darczyńców Stowarzyszenia wiedział, co się dzieje z środkami wpłacanymi na rzecz Stowarzyszenia. Co w roku staramy się przysyłać taką informację. Jeżeli Państwo chcą otrzymywać Biuletyn jedynie za pośrednictwem poczty e-mail, to prosimy o przesłanie na adres **spmfm@poczta.onet.pl** swojego adresu e-mail wraz z imieniem i nazwiskiem. Biuletyn Informacyjny jest też dostępny na stronie internetowej Stowarzyszenia www.pomagam-misjom.pl

Szanujemy Państwa prywatność, więc jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać od nas korespondencji, to prosimy o zgłoszenie tego faktu pocztą tradycyjną lub pocztą e-mail. Dziękujemy za współpracę.

Jeżeli nasza korespondencja dotarła pod niewłaściwy adres, to bardzo przepraszamy.

Zarząd Stowarzyszenia: Karol Gawlik – Przewodniczący; O. Błażej Bernard Kurowski - Wiceprzewodniczący;
Maria Kanas – Sekretarz; Jan Kalnik – Członek; Brygida Steindor – Członek

Kontakt:

Stowarzyszenie Przyjaciół Misji

Franciszkańskich

im. O. Dominika Kiescha

ul. Klasztorna 6,

47-154 Góra św. Anny

mail: spmfm@poczta.onet.pl

www.pomagam-misjom.pl

**Znajdź nas na
Facebook**

**Rozlicz się szybko,
wygodnie i bezpiecznie
w programie e-pity,
przekazując nam swój**

podatku

KRS 0000286552.

Twój 1%!

Konto Stowarzyszenia:

IBAN: PL 98 1090 2239 0000 0001 0756 1761

BIC/ SWIFT: WBKPPLPP

Darowizny i wpłaty zagraniczne - należy podać nr IBAN i Swift Stowarzyszenia.

Przekazując darowiznę na rzecz naszego stowarzyszenia,
można skorzystać z ulgi przy rozliczaniu się z Urzędem Skarbowym.

Informacja o Przetwarzaniu Danych Osobowych

1. Administratorem Państwa danych osobowych, jest Stowarzyszenie Przyjaciół Misji Franciszkańskich im. O. Dominika Kiescha z siedzibą ul. Klasztorna 6, 47-154 Góra Św. Anny, e-mail: spmfm@poczta.onet.pl
2. Stowarzyszenie wyznaczyło Inspektora ochrony danych. Kontakt z Inspektorem możliwy jest listownie, pisząc na adres Stowarzyszenia: ul. Klasztorna 6, 47-154 Góra Św. Anny, z dopiskiem: Dane osobowe., elektronicznie poprzez adres e-mail spmfm@poczta.onet.pl
3. Przekazane nam Państwa dane osobowe przetwarzane są w celach:
 - a. Zawarcie i wykonanie umowy, w tym kontaktowanie się w związku z jej realizacją (deklaracja członkowska/wolontariacka, wpłata na prowadzoną przez nas działalność tytułem darowizny, przekazany 1% podatku, wniosek o pomoc finansową). Art.6 ust.1 lit.b Rozporządzenia RODO
 - b. Obowiązek prawny (określony innymi przepisami, np. ustawą o rachunkowości, kodeksem pracy, ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych, itp.) w tym archiwizowanie dokumentacji, tj. umów i dokumentów rozliczeniowych. Rozpatrywania skarg i reklamacji.; Art. 6 ust. 1 lit. c RODO.
 - c. Uzasadniony interes Administratora - możliwość nawiązania i kontynuowania współpracy lub kontaktu, wypełnienie obowiązku statutowego – informowania darczyńców o wydatkowanych środkach pochodzących z darowizn i odpisów 1% podatku Art.6 ust.1 lit.f rozporządzenia RODO oraz Statut.
4. Państwa dane osobowe będą przechowywane przez okres wynikający z przepisów prawa w tym podatkowego i rachunkowego dla dokumentów finansowo-księgowych.
5. Każdemu Członkowi/Wolontariuszowi/Darczyńcy/Beneficjentowi przysługuje prawo do:
 - a. uzyskania informacji na temat przetwarzania Danych Osobowych, w tym o kategoriach przetwarzanych Danych Osobowych i ewentualnych odbiorcach danych,
 - b. żądania skorygowania nieprawidłowych Danych Osobowych lub uzupełnienia niekompletnych Danych Osobowych
 - c. żądania usunięcia lub ograniczenia przetwarzania Danych Osobowych - przy czym żądanie zostanie spełnione, jeżeli spełnione zostaną wymogi prawne dotyczące takiego żądania,
 - d. złożenia sprzeciwu – w przypadku przetwarzania danych na podstawie prawnie uzasadnionego interesu Administratora (art. 6 ust. 1 pkt f) RODO),
 - e. przenoszenia Danych Osobowych – poprzez otrzymanie danych od Administratora formie umożliwiającym ich przekazanie wybranemu podmiotowi trzeciemu,
 - f. złożenia skargi do organu nadzorczego Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 - 193 Warszawa – w przypadku stwierdzenia, że Dane Osobowe są przetwarzane sprzecznie z prawem.

Wszelkie wnioski, pytania i żądania związane z przetwarzaniem Danych Osobowych powinny być kierowane na adres siedziby Stowarzyszenia lub e-mail spmfm@poczta.onet.pl.